

Entiteit valt Monique meerdere levens lastig

Maar liefst twintig jaar lang had Monique Steenvoorden enorm last van een onverklaarbare vermoeidheidsziekte. Niemand leek haar te kunnen helpen, tot de dag dat een reïncarnatietherapeut haar pad kruiste. "Het bleek dat ik niet ziek was, maar dat een *obsessor* mij het leven zuur maakte." Een indringend verhaal over de enorme impact die energieën van buitenaf kunnen hebben. **TEKST EN FOTO: ARTHUR SCHROER**

Monique Steenvoorden (49) uit Hoofddorp reageert enthousiast als ik haar opbel voor het maken van een afspraak voor een interview. Met eenzelfde opgetogenheid opent ze enkele dagen later de deur van haar moderne woning in een buitenwijk, onder de rook van luchthaven Schiphol. De zwarte labrador begroet mij allerhartelijkst, alsof ik al jaren haar grootste vriend ben. In deze ambiance kun je je amper voorstellen dat Monique twintig jaar lang heeft geleden aan een onverklaarbare vermoeidheidsziekte. Tijdens het openhartige gesprek komen we al snel op haar twee decennia durende zoektocht, die uiteindelijk leidde naar de oorzaak van haar ziekteverschijnselen.

VOEDSELVERGIFTIGING

Terugkijkend op haar jeugd beseft Monique dat ze nooit zo vitaal is geweest als leeftijdsgenoten. Puur op wilskracht zorgde ze ervoor heel energiek op anderen over te komen, terwijl ze in werkelijkheid regelmatig iets mankeerde op gezondheidsgebied en zij nooit volledig in haar kracht stond. Na het behalen van haar VWO-diploma ging ze naar de HEAO om commerciële economie te studeren. Er vond een ommekeer in haar actieve bestaan plaats toen ze in 1989 naar Hongkong ging om een goede vriendin te bezoeken. "We zaten met een groep personen aan een maaltijd die uit diverse Chinese hapjes bestond. Opeens leek het alsof ik op mijn schouder werd getikt - als soort van waarschuwing - om niet verder te eten. Toch deed ik mee, met als gevolg dat ik als enige een ernstige voedselvergiftiging kreeg. Ik had hoge koorts en overal pijn. Ik was ver verwijderd van Nederland en vroeg me af hoe ik weer heelhuids thuis kon komen. Eenmaal terug bij mijn echtgenoot knapte ik nog steeds niet op." Monique had in die tijd een enerverende baan als marketingmanager en was zeer gedreven iets van het leven te maken. Ze wilde absoluut niet ziek zijn, maar de waarheid achterhaalde dit. "Als twintiger lag ik thuis op bed met de gordijnen dicht. Ik kwam in de WAO terecht en dat vond ik verschrikkelijk. Op mijn 25^e werd ik volledig afgekeurd en dat was een drama voor mij. Er waren dagen dat ik me wel iets beter voelde en een tijdje naar buiten ging, met als gevolg dat diverse mensen en familieleden dachten dat ik me aanstelde en helemaal niet ziek was. Dat onbegrip maakte geestelijk gezien de pijn nog erger."

SLACHTOFFER

De ziekteverschijnselen logen er niet om, want Monique had onder meer last van concentratieproblemen, algehele desoriëntatie, koortsaanvallen, slecht zicht, ontstekingen, een zweverig gevoel en emotionele labiliteit. De constante vermoeidheid veroorzaakte pijn en allerlei nare verschijnselen. Ze bezocht een grote

'In een eerder leven heb ik een opdracht van hem niet uitgevoerd. Bij ieder volgend leven dat ik leidde, wachtte hij mij telkens op'

hoeveelheid reguliere en alternatieve artsen en volgde tientallen therapieën. Hoewel er af en toe tijdelijk enige verlichting optrad, had geen van deze pogingen het gewenste resultaat. "Het doel volledige genezing kostte me destijds bloed, zweet en tranen en vele duizenden guldens. Ogenscheinlijk zag ik er best goed uit, maar ik kon amper functioneren. Ik kan nog steeds verdrietig worden over hoe vaak ik ben vernederd door hulpverleners die geen raad met me wisten. Het meest traumatische vond ik nog dat ik niet werd begrepen." Omdat haar energie zo laag was, volgde de ene ziekte na de andere. Van ontstekingen tot kiespijn en van darmklachten tot baarmoederproblemen, niets bleef Monique bespaard. "Ik had ook geregeld paniekaanvallen. Ik was dan zo bang dat ik mijn man belde dat hij direct naar huis moest komen. Hij is een van mijn redders in nood geweest. Als hij, mijn dochter en andere dierbaren me niet hadden gesteund, had ik het leven niet volgehouden. De hele wereld om mij heen ging door en ik voelde me een slachtoffer. Ik verlangde zo ontzettend naar de oplossing voor mijn problemen!"

ANDERE DIMENSIE

Vanwege haar wilskracht wist Monique alle ellende te doorstaan. Ze bleef geloven dat er iets moest zijn dat haar kon helpen. Of dat via voeding, meditatie, yoga of pillengebruik was, het maakte haar niet uit. Als het maar zou helpen! Uiteindelijk stelden artsen vast dat Monique leed aan Fibromyalgie - een chronisch pijnsyndroom - met daarbij een overloop naar het vermoeidheidssyndroom ME. Op zich was Monique blij dat er eindelijk aangegeven werd wat ze mankeerde. Ze kon anderen iets vertellen over haar ziekte en gericht op zoek gaan naar hulp. Wederom ging ze het alternatieve circuit in en bezocht ze een diversiteit aan hulpverleners. Toch leverden ook deze bezoeken niet het gewenste resultaat op. In april 2006 kwam er iemand op haar pad die aan regressie- en reïncarnatietherapie deed. Monique kon destijds niet bevroeden dat deze therapeute, Riet Hop, uiteindelijk met de oplossing van haar problemen zou komen. Eigenlijk kon Monique het niet meer opbrengen om wederom aan een nieuwe therapie te beginnen en daarom twijfelde ze in eerste instantie om zich op dit hulpverlenings-traject te begeven. "Ik zat op een dag met mijn dochter en haar vriendinnetje te lunchen toen ik opeens werd weggetrokken. Ik dacht dat dit het einde van mijn leven betekende. Dit was een geheel nieuwe ervaring voor mij, want ik kwam in een andere dimensie terecht. Het leek erop dat ik niet meer in het hier en nu was. Ik werd duizelig en voelde me raar in mijn hoofd. Ik belde vrijwel direct daarna therapeute Riet met de vraag of ze mij daadwerkelijk kon helpen."

'Ik sloeg de entiteit met spijkers aan de grond vast om hem uit mijn systeem te krijgen'

MAN IN ZWART PAK

Al vanaf de eerste ontmoeting met Riet voelde het voor Monique goed aan. Dat het uiteindelijk een traject van tweeënhalve jaar zou worden, had ze echter niet voorzien. Als Monique vooraf geweten had dat ze honderddertig sessies nodig zou hebben, was ze er wellicht nooit aan begonnen. Maar achteraf gezien is ze dolblij dat ze heeft doorgezet. "Riet maakte mij duidelijk dat mijn problemen werden veroorzaakt door energieën van buitenaf. Ik bleek heel veel energieën om mij heen te hebben, zowel goede als slechte. Ik liet het in eerste instantie bezinken en mijn man ook, want het was de zoveelste verklaring die wij te horen kregen. Toch wist Riet mij te raken en ik besloot door te zetten met de sessies bij haar. Zij maakte al snel duidelijk dat er één entiteit, een *obsessor*, was die mijn leven tot een hel maakte. Zij zag hem en liet mij ervaren dat deze zwarte gedaante zo'n enorme rol speelde in mijn leven. Toen hij ontdekt was, ging de entiteit me nog meer dwarszitten. Hij probeerde mij constant uit mijn energie te halen, vooral op momenten dat ik alleen was. Hij was een man in een zwart pak en hij had blond haar. Ik riep hem soms bewust op, want het was zaak dat ik sterker werd en hij zwakker. Ik sloot hem soms op of sloeg hem met spijkers vast aan de grond om hem uit mijn systeem te krijgen. Het gevolg was dat hij me nog meer te grazen ging nemen. Toch lukte het me langzamerhand zelf steeds groter te worden, waardoor hij alsmaar kleiner werd."

MILITAIR

De reden waarom deze *obsessor* haar parten speelde, is voor Monique duidelijk geworden. "Ik heb een keer in een eerder leven iets niet uitgevoerd wat hij mij had opgedragen. Ik was destijds een militair en hij was mijn meerdere. Ik moest van hem onschuldige mensen doodschietsen en dat weigerde ik. Het gevolg was dat ik zelf de kogel kreeg. Bij ieder volgend leven dat ik heb geleid, en dat zijn er meerdere, wachtte hij mij telkens op. Toen ik dat via Riet vernam, voelde dat voor mij bekend aan. Ik vond het wel erg rigoureuus dat hij mij al die

levens lastig bleef vallen, puur omdat ik ooit geweigerd had zijn bevelen op te volgen. Hij zat mij constant dwars en wilde dat ik deed wat hij van mij vroeg. Ik kreeg door dat hij lijntjes met mensen uit mijn omgeving had, met als gevolg dat deze personen zich tegen mij keerden om hem te helpen. Mijn therapie was erop gericht dat ik zelf mocht bepalen wat ik wilde doen en dat ik de baas was." De ommekeer in Monique's leven vond plaats op 23 december 2008. "Ik kon de *obsessor* die dag definitief naar het licht brengen, maar er moest wel eerst een energie-uitwisseling plaatsvinden. Alle energieën van de entiteit moesten uit mijn lichaam verdwenen zijn en omgekeerd moest de entiteit alle energieën die hij van mij had gebruikt, teruggeven. Uiteindelijk bleek hij niet veel energie meer van mij te hebben en hij probeerde mij tijdens een aantal laatste pogingen nog te manipuleren. Dat lukte niet meer en ik zag hem vervolgens weggaan als een klein pakketje. De overleden moeder van mijn beste vriendin stond bovenaan de ladder en nam dat pakketje aan. Zij was drie weken daarvoor overleden en was op de hoogte van de entiteit die mij parten speelde. Op dat moment hielp zij mij om van mijn *obsessor* af te komen, die voorgoed in het licht verdween."

RUCHTBAARHEID

Monique kon in eerste instantie amper beseffen dat de nare entiteit geen invloed meer kon uitoefenen op haar leven. Het voelde vreemd aan dat de *obsessor* écht weg was. De klachten werden minder bij Monique. "Ik was in die zin genezen dat ik geen ME bleek te hebben en ik me bewust werd van wat er met mij was gebeurd. Nog steeds zijn er soms negatieve entiteiten die invloed op mij proberen te krijgen, maar ik herken ze nu en kan dat gericht aanpakken. Ik heb dankzij Riet het juiste inzicht gekregen en daar blijf ik haar voor eeuwig dankbaar voor. Ik zal wellicht altijd wel enkele klachten behouden, maar het is nu makkelijker om daarmee om te gaan. Ik heb inmiddels het plan opgevat om met mijn verhaal artsenopleidingen te bezoeken om meer ruchtbaarheid aan dit fenomeen te geven. Dat is ook de reden dat ik mijn boek *Het onzichtbare zien!* heb geschreven, om anderen een twintigjarige zoektocht te besparen om achter de oorzaak van hun probleem te komen. Als coach zet ik mij daar eveneens graag voor in. Ook al zijn er slechts een paar mensen mee geholpen, dan heb ik al veel gewonnen!"

Het enthousiasme dat Monique in eerste instantie ten toonspreidde, heeft zich tijdens het gesprek voortgezet. Het is duidelijk dat zij graag anderen deelgenoot maakt van haar ervaringen met energieën van buitenaf, om op deze manier mensen bewust te maken dat negatieve energieën veel meer invloed op je leven kunnen uitoefenen dan menigen denkt... ■

Boek winnen

Ben je benieuwd naar het hele levensverhaal van Monique? Maak kans op één van de vijf beschikbaar gestelde exemplaren van Monique's boek *Het onzichtbare zien!* Mail naar redactie@paravisie.nl en vertel waarom jij het boek graag wilt winnen. Vergeet ook niet om je adresgegevens erbij te zetten.

